

nebo méně hodnotné. Pokud toho úřad neučinil, pokládá nss skutkovou podstatu nař. rozhodnutí za základ sloužící za neúplnou a protože posouzení právě zmíněných okolností vymyká se ze způsobilosti úřadu samého a musí ponecháno býti znalcům, jest skutkovou podstatu potřebí v tomto směru doplniti.

Tato vada řízení vznikla z nesprávného názoru právního, že úřad může použiti § 273 c. ř. s. a chybní důkaz nahraditi vlastním přesvědčením. To právo však, jak svrchu bylo vyloženo, žal. úřadu nepřisluší, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné.

Tímto výrokem jednak došly vyřízení i námitky vadnosti řízení, jež stížnost uplatňovala a jež svrchu pod B 1 a 2 jsou uvedeny, pročez netřeba se jimi dále zabývati, jednak bylo by rozhodování o nich předčasné, neboť bude záviseti od výsledků doplnění řízení, což platí zejména o námitce, že při realitě K-G^{vě} počítána byla průměrná cena 1 m² pozemku bez náležitého zřetele k ceně staveb v úhrnné ceně této reality zahrnuté.

Č. 3345.

Pensijní pojišťování: Osoba zaměstnaná v továrně na stroje jako strojní zámečnick a mimo továrnu jako montér, který stroje sám montuje a zároveň dohlíží k práci svých pomocníků, nepodléhá pensijní povinnosti pojistné.

(Nález ze dne 11. března 1924 č. 4104).

Prejudikatura: Boh. 2771 adm.

Věc: Akciová společnost pro stavbu strojů dříve B. a L. v B. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovilo min. soc. péče v pořadí instančním, že Alois P. v zaměstnání svém u firmy Akc. společnost pro stavbu strojů dříve B. & L. v B. podroben jest pensijnímu pojištění od 1. července 1920 proto, že — jak z výpovědi zaměstnance tak i z doznání firmy jest jisto — jest zaměstnán v továrně jako strojní zámečnick, po většině však mimo továrnu jako montér, kdež dohlíží k pracím přidělených dělníků, a tím jeho pensijní povinnost ve smyslu § 1, odst. 1, jakož i odst. 2 a) zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. jest prokázána.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel svůj výrok, že Alois P. jest povinen pensijním pojištěním, o předpis § 1, odst. 1 a 2 lit. a) cit. zák., což znamená, že Aloise P. nepovažuje za dělníka, nýbrž za zaměstnance, jenž jednak vykonává převážně duševní práce a jednak k pracím jiných osob pravidelně dozírá.

Kvalifikuje-li nař. rozhodnutí činnost Aloise P. za převážně duševní, činí tak, jak blíže rozvádí odvodní spis, se zřetelem k tomu, že Alois P. jest montérem a pracuje téměř nepřetržitě mimo továrnu u zákazníků na montáži.

Nss vyslovil však již v nál. Boh. 2771 adm. právní názor, že se činnost montéra v podstatě neliší od povahy práce konané dělníky, podle

§ 1, odst. 1. z pojistné povinnosti vyňatými. Dělník konající práci naprosto fysickou (křejčí, šijící určitý druh obleku podle míry a vzoru) neobejde se — má-li práci konati rozumně — bez určitých funkcí myšlénkových, které dle poznatků získaných prostými smysly pomocí empirických znalostí odborných řídí fysickou práci, povahu její jinak neměníce.

V daném případě o nic jiného nejde.

Sestavování strojů není ponecháno vlastnímu úsudku Aloise P. Vykonává-li tuto práci podle výkresů jemu dodaných, získává z nich prostými smysly skutkové poznatky, které za pomoci odborných znalostí empirických hlavní činnost jeho fysickou řídí a to stejným způsobem jako pouhými smysly získaný poznatek, že ta která součástka, aby byla účelně spojena se součástkami ostatními, vyžaduje ještě úpravy. Vyslovil-li tudíž žal. úřad, že Alois P. vykonává práci převážně duševní po rozumu § 1, odst. 2 lit. a) a prohlásil-li jej z tohoto důvodu za podrobena pensijní povinnosti pojistné, shledal nss, že výrok ten nemá opory v zákoně.

Žal. úřad opřel svůj výrok o pojistné povinnosti pensijní Aloise P. také o druhou větu 2. odst. lit. a) § 1 cit. zák., podle níž jsou pojištěním povinni zaměstnanci, kteří k pracím jiných osob pravidelně dozírají, jako dílovedoucí, stavbyvedoucí, políři, mistři atd., vycházejí ze skutkového zjištění, že Alois P. při montážích dohlíží k pracím přidělených dělníků.

Nss vyslovil ve shora cit. nář. právní názor, že, jak z výpočtu osob jmenovaných příkladmo v § 1, odst. 2 lit. a) vysvítá, má tu zákon na mysli ony zaměstnance, jichž činnost se podstatně vyčerpává v tom, že přímo dozírají k jiným osobám pracujícím a přičiňují se k tomu, aby pracující práce jim svěřené vykonávali tak, jak je podle poměrů konkrétního případu konati mají.

Při tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě. Podle stavu spisů však Aloise P. k dozorčím osobám těmto počítati nelze. Hlavním obsahem jeho činnosti není dohled k pracím osob jiných, jenž právě charakterisuje dozorčí osoby ve smyslu cit. § 1, odst. 2. lit. a), nýbrž montování strojů t. j. práce vlastní, při které mu — jak odvodní spis žal. úřadu sám konstatuje, — přidělení zámečníci, řemeslníci a dělníci vypomáhají.

Dohled k pracím těchto pomocníků nečiní jej však podle toho, co bylo výše řečeno, ještě dozorčí osobou ve smyslu § 1, odst. 2. lit. a) cit. zák.

Z těchto úvah dospěl nss ku zrušení nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 3346.

Pensijní pojišťování: I. »Učeň« není z pojistné povinnosti pensijní vyloučen již proto, že je učněm ve smyslu živnostenského řádu; naopak rozhoduje i tu obsah jeho zaměstnání. — II. Učeň zaměstnaný u kupce je podroben pensijní povinnosti, jestliže nevykonává převážně práce kupecké.

(Nález ze dne 11. března 1924 č. 4105).